

REGISTER BELASTINGADVISEURS (RB)

Raad van Beroep

Uitspraak:

Zaaknummer: B504-2015

A Te X, klagster, thans appellante, vertegenwoordigd door mr. B advocaat, kantoor houdend Y.

contra

C te XX, beklaagde, thans verweerder.

Loop van het geding

- 1.1. De Raad van Tucht heeft 12 oktober 2015, met klachtnummer 504-2015, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 24 maart 2015 door appellante ingediende klacht tegen verweerder.
- 1.2. Appellante heeft bij geschrift van 8 december 2015 met 12 bijlagen, beroep ingesteld tegen deze uitspraak.
- 1.3. Verweerder heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 14 januari 2016, met 2 bijlagen.
- 1.4. Appellante heeft gereageerd bij conclusie van repliek van 24 februari 2016 met 1 bijlage.
- 1.5. Verweerder heeft een conclusie van dupliek ingediend, gedagtekend 16 maart 2016, met 1 bijlage. Bij brief van 16 juni 2016 met 1 bijlage heeft verweerder zijn conclusie aangevuld.
- 1.6. Op 21 juni 2016 om 10.30 uur heeft te Culemborg de mondelinge behandeling van het beroep plaatsgehad.
- 1.7. Gemachtigde van appellante is verschenen, vergezeld van mevrouw AB en de heer AA. Gemachtigde heeft overgelegd een pleitnota.
- 1.8. Verweerder, vergezeld van zijn medewerker D, is eveneens verschenen.
- 1.9. Van het verhandelde ter zitting is geen proces-verbaal gemaakt.

Feiten

2. De Raad van Beroep neemt in dezen als vaststaande feiten en omstandigheden in aanmerking hetgeen over en weer is gesteld in de stukken alsmede hetgeen door appellante en verweerder ter zitting van de Raad van Beroep naar voren is gebracht en niet, dan wel onvoldoende, is weersproken door een der partijen.
 - 2.1. Verweerder, althans de met hem verbonden vennootschap(pen), verricht vanaf 1990 als belastingadviseur werkzaamheden voor appellante, voor de heer alsmede voor de met hen verbonden vennootschappen.
 - 2.2. Blijkens een tot de gedingstukken behorend geschrift van 4 september 1990 doet het toenmalig kantoor van verweerder, C, aan de bestuurder van appellante –voor zover thans van belang- een voorstel tot het verrichten van “de accountants- en belastingadvieswerkzaamheden voor Uw bedrijf alsmede voor U privé” voor fl. 18.500 exclusief btw. Het betreft “accountants- en belastingadvieswerkzaamheden alsmede alle daarmee samenhangende en verband houdende werkzaamheden (per jaar)”. Het zelfde kantoor komt bij geschrift van 24 september 2004, eveneens behorend tot de gedingstukken, overeen met de bestuurder van appellante –voor zover thans van belang- “Op 10 september jongstleden bespraken ondergetekende ... , met u en uw dochter de wijze van declareren via voorschotnota’s en eindafrekeningen aan uw B.V’s.

We kwamen ... tot de conclusie dat er sinds 16-10-2003 geen voorschotten meer werden uitgebracht en betaald als gevolg van 'onduidelijkheid' van de in het verleden gemaakte afspraak met betrekking tot de te ontvangen voorschotten en afrekeningen.

Ik legde u uit dat de voorschotten met betrekking tot alle B.V's ... op grond van de gemiddelde kosten betreffende de administraties en jaarrekeningen 2001 tot en met 2003 ... in totaal ongeveer € 15.400,00 zouden moeten bedragen. Dit zou betekenen dat er per kwartaal € 3.850,00 als voorschot uitgebracht zou moeten worden, om u na het uitbrengen van de jaarrekeningen ... niet met een (forse) afrekening te hoeven confronteren.

U gaf hierbij aan ... en dat u geen waarde hecht aan periodieke gespecificeerde voorschotten.

U verzocht mij Dit betekent dat ... er met ingang van het vierde kwartaal 2004 € 4.275,00 per kwartaal, aan voorschot in rekening gebracht zal worden.

...

De voorschotten betreffen de normale werkzaamheden met betrekking tot administratie en jaarrekening. Incidentele advieswerkzaamheden zijn hierin niet opgenomen.

...

Bij belangrijke afwijkingen c.q. verhogingen in het kostenniveau wenst u per omgaande vóóraf ingelicht te worden. Verhogingen zonder overleg en goedkeuring uwerzijds zullen niet worden doorgevoerd.

...".

2.3. De verschillende (voorschot)nota's tot en met die betreffende het boekjaar 2012, welke voor de jaren 2006 tot en met 2014 gemiddeld per jaar € 18.487 exclusief btw bedragen voor werkzaamheden betreffende de administraties en jaarrekeningen, zijn door appellante betaald. Dit zelfde geldt voor de op enig moment in 2013 in overleg met appellante door verweerder naar € 5.000 per kwartaal verhoogde voorschotnota's. Op 23 april 2014 is tussen partijen besproken "meerwerk betreffende jaarrekeningen" in verband met wettelijke verplichtingen tot het digitaal aanleveren van gegevens. De aldus opgeroepen kosten zijn na facturering door appellante telkens betaald.

2.4. De voorschotnota van 28 juli 2014 ter grootte van € 6.050,00 inclusief btw, voor het derde kwartaal van 2014 en de afrekening betreffende de werkzaamheden over de periode 1 januari 2014 tot en met 2 november 2014 ten bedrage van € 14.152,25 inclusief btw zijn door appellante niet betaald. Deze gefactureerde bedragen zijn thans voorwerp van een gerechtelijk geschil.

2.5. Bij brief van 28 april 2015 schrijft verweerder naar aanleiding van het schriftelijk wijzen van de zijde van de Vereniging Register Belastingadviseurs op de mogelijkheid het geschil langs de weg van mediation op te lossen -voor zover thans van belang- : "... Ondergetekende en collega ... hebben op 16 januari jongstleden een gesprek trachten te voeren met de directie van A.

AA heeft zich in dit gesprek enkel beperkt tot verbaal geweld, negatieve en denigrerende opmerkingen over onze organisatie en onze medewerker,

Allemaal inhoudelijk heel goed te weerleggen maar vanwege het irreële, negatieve en onredelijke karakter en met name de wijze van benaderen van mijn meest ervaren en zéér toegewijde medewerker, voor mij volstrekt onacceptabel.

...".

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is uitsluitend in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht terecht heeft beslist, dat de klachten van appellante ongegrond zijn. Appellante beantwoordt deze vraag ontkennend. Verweerder beantwoordt deze vraag bevestigend.

3.2. Appellante voert, gevat in acht grieven, in het beroep aan, sterk verkort weergegeven, dat sprake is van een in het stuk van 24 september 2004 weergegeven prijsafpraak, die door verweerder is geschonden door zonder voorafgaande toestemming van appellante de berekende prijzen te verhogen en ook de werkzaamheden nodeloos ten laste van appellante uit te breiden, dat

verweerder de aan de samenstellingsopdracht verbonden dienstverlening heeft uitgebreid met onnodige en kostenverhogende controlewerkzaamheden en dat verweerder zich in de brief van 28 april 2016 “onnodig grievend” heeft uitgelaten over de bestuurder van appellante hetgeen klachtwaardig is, omdat het strijd oplevert met de gedragsregels die gelden voor Register Belastingadviseurs.

3.3. Verweerder weerspreekt appellante op alle onderdelen van haar klacht, hetgeen samengevat wordt weergegeven met het betoog dat appellante weliswaar veel stelt, maar faalt in de onderbouwing. De door verweerder gebezigde woorden in de genoemde brief geven de gang van zaken weer en zijn niet grievend.

3.4. Voor de onderbouwing van de standpunten van partijen verwijst de Raad van Beroep naar de gedingstukken.

3.5. Appellante concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de Raad van Tucht en tot het gegrond verklaren van haar klachten. De aan de gegrondverklaring van de klachten door de Raad van Beroep concreet te verbinden consequenties ontbreken. Wel verzoekt appellante, naar de Raad van Beroep begrijpt, gelijk voor de Raad van Tucht is aangegeven “de nodige en passende maatregelen tegen de betrokken leden van uw organisatie te nemen”.

3.6. Verweerder concludeert, nu naar hij stelt geen sprake is van klachtwaardig optreden van zijn kant, tot bevestiging van de uitspraak waarvan beroep.

De Raad van Tucht

4.1. De Raad van Tucht heeft, voor zover thans van belang, overwogen:

“5.1 Artikel 22 lid 2 van de Statuten van de Vereniging Register Belastingadviseurs luidt: De tuchtrechtspraak heeft tot doel het weren en beteugelen van misslagen van leden in de uitoefening van hun beroep, van inbreuken op de statuten, reglementen en besluiten van RB en van aantasting van de eer en de waardigheid van het beroep.

5.2 Beklaagde stelt dat steeds de afgesproken voorschotnota's zijn verstuurd alsmede de niet-normale werkzaamheden ook in rekening zijn gebracht. Deze werkzaamheden zijn ook steeds (tot en met het boekjaar 2012 voldaan). Ter zitting stelde klaagster dat in het verleden wel geklaagd was over de hoogte van de nota's doch deze stelling kon niet met schriftelijke stukken worden onderbouwd. Ook de heer B, daarnaar gevraagd, verklaarde ter zitting dat 'indien geklaagd zou zijn hij dat geweten zou hebben als zaakbehandelaar maar dat hem geen klachten bekend waren'.

De structuur van klaagster (vader en dochter werkten terwijl moeder betaalde) bood wel de mogelijkheid tijdig aan de bel te trekken bij beklagde doch dit is er, formeel in ieder geval, niet van gekomen. Zo er terechte klachten zouden zijn geweest dan was beklagde hiervan in ieder geval niet op de hoogte en is hij ook niet in de gelegenheid gesteld zijn werkzaamheden aan te passen en/of te wijzigen.

5.3 Dat de werkzaamheden zich uitgebreid hadden is niet aan partijen te wijten. Klaagster kan dan wel (zoals ter zitting) stellen dat niet alle aangeleverde gegevens behoeften te worden gecontroleerd maar dit leidt niet tot de conclusie dat een opsteller van jaarstukken zich niet hoeft te vergewissen van de juistheid van de aangeleverde gegevens zeker wanneer die juistheid niet eenvoudig kan worden vastgesteld. Beklaagde had en heeft zijn verantwoordelijkheid wanneer een jaarrekening wordt gevraagd en hij met fouten in de aanlevering van stukken wordt geconfronteerd hetgeen met name kan voorkomen wanneer een wisseling optreedt van beheerders zoals bij klaagster geschiedde.

5.4 Het zou wellicht, zeker in het huidig tijdsgewricht, beter zijn geweest als partijen hun afspraken weer eens herzien hadden en duidelijker hadden geformuleerd. Dat is niet geschied wellicht omdat de lijnen kort waren en tot en met het boekjaar 2012 geen klachten waren binnengekomen over de

wijze en de hoogte van facturering en de uitleg die jaarlijks werd verstrekt (zoals ter zitting onbetwist is medegedeeld). Het is in dat licht opmerkelijk dat pas geklaagd wordt nadat het boekjaar 2013 is afgesloten en de slot-facturen daarvan zijn verstuurd. Ook door die wijze van niet-betalen en protesteren is het beklagde onmogelijk gemaakt zijn werkwijze en zijn manier van factureren aan te passen indien dat nodig zou zijn geweest.

5.5 Voor wat betreft de door beklagde gemaakte opmerkingen die klaagster als diffamerend heeft aangemerkt meent de Raad dat ter zitting nogmaals excuses zijn aangeboden door beklagde welke zijn geaccepteerd terwijl de woorden overigens door Raad niet wordt aangemerkt als uitlatingen die als beledigend en klachtwaardig kunnen worden aangemerkt in aanmerking nemend dat het uitblijven van betaling van de openstaande nota's met de voor beklagde verrassende verklaring tenminste tot het uiten van harde woorden zal kunnen leiden.

5.6 Bovenstaande overwegingen leiden tot het ongegrond verklaren van de klachten.

5.7 Conform artikel 14 lid 7 van het van toepassing zijnde Reglement beslist de Raad tot het anonimiseren van de uitspraak teneinde de belangen van partijen geen onnodige schade toe te brengen.

5.8 De Raad dient, tenslotte, op grond van artikel 14 lid 4 van het Reglement een uitspraak te doen over de kosten. Nu klaagster in haar klachten wordt ontvangen doch de klachten ongegrond zullen worden verklaard zal klaagster de kosten van deze procedure dienen te dragen.

....”.

Overwegingen

5.1. Naar het oordeel van de Raad van Beroep heeft appellante, op wie in de eerste plaats de bewijslast rust, tegenover de gemotiveerde betwisting van verweerder geen feiten en omstandigheden waar gemaakt, die de conclusie schragen dat het geschrift van 24 september 2004 een prijsafsprake behelst. De bewoordingen, de contextuele samenhang noch de kennelijke strekking van dat geschrift wijzen in de door appellante voorgestane richting. Met het betoog van appellante komt ook op geen enkele wijze uit de verf, dat de bij de opstelling van dat geschrift betrokken partijen de bedoeling moeten hebben gehad te komen tot een als onwrikbare prijsafsprake te kwalificeren overeenkomst. Naar is gebleken is door partijen nadien ook niet volgens dat idee gehandeld. De Raad van Beroep heeft bij dit oordeel in aanmerking genomen dat appellante tegenover de betwisting door verweerder niet aannemelijk maakt dat voorafgaande aan de onder 2.4. genoemde voorschotnota en eindafrekening enigerlei vorm van wezenlijk protest van de kant van appellante heeft plaatsgehad met betrekking tot de verrichte werkzaamheden dan wel de hoogte of de specificatie van de facturen. Het feit dat appellante de op de aan die periode voorafgaande facturen sedert 2004 zonder uitzondering probleemloos heeft betaald, wijst evenmin in de richting van enigerlei vorm van inhoudelijke betwisting van de door verweerder aan appellante verzonden facturen. Dat appellante bij tijd en wijle mondeling informatie inwint bij verweerder of diens medewerker omtrent in rekening gebrachte bedragen voor incidentele advieswerkzaamheden maakt dit niet anders. In dit verband merkt de Raad van Beroep nog op dat appellante, op wiens weg het ligt als ontvanger van de facturen van verweerder, haar stelling niet waar maakt dat verweerder naar aanleiding van bezwaren van de kant van appellante op deze facturen openlijk afboekingen of creditering van welke aard dan ook heeft opgenomen. Dat verweerder ingevolge door hem binnen het bedrijf genomen beslissingen bepaalde bedragen die staan voor dienstverlening aan appellante niet aan appellante in rekening brengt en dan intern afboekt vormt geen aanleiding voor de Raad van Beroep tot de conclusie te komen dat deze handelwijze van verweerder het gevolg is van bezwaren van appellante in verband met het op facturen voor zijn dienstverlening in rekening gebrachte

bedragen. De Raad van Tucht heeft derhalve op goede gronden met betrekking tot dat onderdeel van de stellingen van appellante een juiste beslissing genomen.

5.2. Dat, naar appellante aanvoert, verweerder onnodig of zonder toestemming van appellante werkzaamheden heeft verricht en aan appellante op facturen in rekening heeft gebracht, die de, naar appellante het verwoordt en bedoelt, samenstellingsopdracht te buiten gaan, heeft appellante evenmin aannemelijk gemaakt. Opmerking verdient in dat verband, dat het karakter alsmede het doel van de vervaardiging van een gedegen administratie alsmede de opstelling van de jaarstukken of de voor de verschillende heffingen op te maken en in te dienen aangiften, naar de Raad van Tucht terecht heeft overwogen, gelet ook op de aard van die werkzaamheden, vragen dat verweerder, met name ter verkleining van de fiscale en financiële risico's van appellante alsook van de aansprakelijkheid voor het geleverde werk een zekere verificatie van de juistheid van de aangereikte cijfers ter hand neemt. Een dergelijke handelwijze is niet klachtwaardig. Het is niet meer dan normaal dat, aangezien deze werkzaamheden nu eenmaal behoren tot een gedegen uitvoering van de overeengekomen activiteiten, in rekening worden gebracht volgens de gangbare maatstaven. Van belang is voorts dat de Raad van Beroep niet overtuigd is van de juistheid van de stelling van appellante dat de controlewerkzaamheden in dezen inhoudelijk en naar omvang op enigerlei wijze de vorm van een accountantscontrole hebben ingehouden. Zoals eerder overwogen behoort tot de werkzaamheden van verweerder het opmaken en doen van de belastingaangiften van appellante, hetgeen eveneens meebrengt dat wordt bezien of de aangeleverde gegevens voldoen aan de gestelde eisen. De Raad van Tucht heeft in zoverre eveneens op goede gronden een juiste beslissing genomen.

5.3. Naar het oordeel van de Raad van Beroep kan niet worden gezegd, de tekst van het op dit punt betrekking hebbende geschrift van verweerder in ogenschouw nemend, dat verweerder naar appellante stelt "onnodig grievend" is geweest in diens uitlatingen over de bestuurder van appellante. Zo al de gebezigde woorden afzonderlijk bezien een grievende uitwerking hebben, dient naar de Raad van Beroep van oordeel is, bij toetsing en weging rekening te worden gehouden met het feit dat betrokkenen gedurende een zeer lange periode van bijna vijftientig jaar intensief en in goede verstandhouding en open met elkaar hebben gewerkt en zijn omgegaan, zodat in dat verband deze wijze van bejegening en de gebezigde woordkeus in die situatie blijven binnen de grenzen van het betamelijke en dus moeten worden aanvaard. Van klachtwaardig gedrag van verweerder is dan ook geen sprake. Ook dienaangaande stelt de Raad van Beroep zich achter de beslissing en de onderbouwing van de Raad van Tucht. Appellante heeft geen feiten en omstandigheden gesteld, laat staan aannemelijk gemaakt, die een andere beslissing rechtvaardigen.

5.4. De grief dat door de Raad van Tucht is geoordeeld dat appellante aan verweerder een vergoeding dient te betalen, berust, gelijk de Raad van Beroep ter zitting aan appellante en verweerder heeft meegedeeld op een verkeerde lezing van de uitspraak en faalt derhalve.

5.5. Het voorgaande in aanmerking nemend, komt de Raad van Beroep tot de conclusie dat de grieven van appellante falen en dat moet worden beslist dat het beroep van appellante ongegrond is.

Beslissing

De Raad van Beroep verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, mr. ing. H.J. van den Kerkhof RB en R. A. J Van Brugge AA RB, leden, te Culemborg op 7 juli 2016, en is ondertekend door de voorzitter.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan appellante en verweerder. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.